

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมสมัยใหม่: กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีลักษณะเป็นการวิจัยที่ใช้เทคนิคทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า 1) สถาปัตยกรรมสมัยใหม่ (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) สามารถแสดงออกถึงความเป็นลักษณะไทยได้มากขึ้นโดยการนำรูปแบบองค์ประกอบของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตมาปรับแต่ง 2) ค่าความเป็นลักษณะไทยจากการประยุกต์ใช้รูปแบบที่ลักษณะใกล้เคียงกับรูปแบบในอดีต จะมากกว่า การใช้รูปแบบที่ต่างจากรูปแบบในอดีต 3) ค่าความเหมาะสมจากการประยุกต์ใช้รูปแบบที่ลักษณะใกล้เคียงกับรูปแบบในอดีต จะมากกว่า การใช้รูปแบบที่ต่างจากรูปแบบในอดีตซึ่งมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ขั้นตอนการศึกษา

3.2 ตัวแปรในการศึกษา

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.4 เครื่องมือในการวิจัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขั้นตอนการศึกษา

ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการศึกษาออกเป็น 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ทำการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยทั้งสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่และสถาปัตยกรรมไทยในอดีต รวมทั้งรูปแบบด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในงานสถาปัตยกรรมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะทางกายภาพ โดยศึกษาจากหนังสือ อินเทอร์เน็ต บทความทางวิชาการ วารสาร งานวิจัยและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสำรวจ การสังเกต เพื่อกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ

- 3) กำหนดแนวทางการเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
- 4) เพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
- 5) ทำการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสมในสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิโดย กลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้

5.1) สถาปนิก

5.2) บุคคลทั่วไป

แล้วทำการวิเคราะห์สรุปผลความเห็นต่าง ๆ ตลอดจนข้อเสนอนี้และแนวทางแก้ไข

- 6) การอภิปราย สรุปผลการวิจัย และตั้งข้อเสนอนี้และแนวทางการศึกษาต่อไปในอนาคต

3.2 ตัวแปรในการศึกษา

ในการวิจัยเรื่อง การเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมสมัยใหม่: กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้มีการกำหนดตัวแปรในการศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เกี่ยวกับรูปแบบ สถาปัตยกรรมในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จากการค้นคว้าเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง และสิ่งที่ปรากฏในงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีตและปัจจุบัน โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

- 1) ตัวแปรด้านรูปแบบกายภาพ
 - 1.1) ตัวแปรควบคุม หมายถึง รูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่
 - 1.2) ตัวแปรอิสระ หมายถึง ประเด็นศึกษาด้านรูปแบบต่างๆ
 - 1.3) ตัวแปรตาม หมายถึง ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสม
2. ตัวแปรด้านสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 2.1) ตัวแปรควบคุม หมายถึง อายุ เพศ ระดับการศึกษา ชนชาติ
 - 2.2) ตัวแปรอิสระ หมายถึง อาชีพ ได้แก่ กลุ่มบุคคลทั่วไป สถาปนิก
 - 2.3) ตัวแปรตาม หมายถึง การรับรู้และการยอมรับลักษณะไทย

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยเรื่อง การเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมสมัยใหม่: กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่

1) ประชากรที่ศึกษา

1.1) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ประชาชนหรือบุคคลทั่วไป และ สถาปนิก

2) กลุ่มตัวอย่าง

1.1) กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประชาชนหรือบุคคลทั่วไป จำนวน 120 คน และ สถาปนิกจำนวน 80 คน

1.2) กลุ่มตัวอย่างอาคารที่ทำการศึกษา ได้แก่ อาคารผู้โดยสาร อาคารเทียบเครื่องบิน และหอบังคับการบิน ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

3.4 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมสมัยใหม่: กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ตามลักษณะของตัวแปรที่ได้ทำการศึกษาคือ

1) รูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่

1.1) ใช้การเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยกล้องถ่ายภาพ แบบสำรวจ และโปรแกรม Google Earth

1.2) ใช้การเก็บข้อมูลเอกสาร โดยศึกษาจาก หนังสือ เอกสาร บทความ และ อินเทอร์เน็ต

2) ประเด็นศึกษาด้านรูปแบบต่าง ๆ

2.1) ใช้การเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยกล้องถ่ายภาพ และ แบบสำรวจ

2.2) ใช้การเก็บข้อมูลเอกสาร โดยศึกษาจาก หนังสือ เอกสาร บทความ และ อินเทอร์เน็ต

3) ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสม

3.1) ใช้การเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยกล้องถ่ายภาพ และ แบบสำรวจ

3.2) ใช้การเก็บข้อมูลเอกสาร โดยศึกษาจาก หนังสือ เอกสาร บทความ และ อินเทอร์เน็ต

4) อายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ การรับรู้และการยอมรับลักษณะไทย

ใช้การเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

4.1) ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทำแบบสอบถาม

4.2) ส่วนที่ 2 การรับรู้และค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสมในประเด็นต่าง ๆ

4.3) ส่วนที่ 3 ทศนคติและความคิดเห็น

โดยแบบสอบถาม เป็นการสอบถามค่าการรับรู้ค่าความเป็นลักษณะไทยในประเด็นต่าง ๆ ของผู้ทำแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราวัด 5 ระดับ แบบ Likert scale ซึ่งมีเกณฑ์การวัด ดังนี้

4.21 - 5.00 ค่าการรับรู้ค่าความเป็นลักษณะไทย มากที่สุด

3.41 - 4.20 ค่าการรับรู้ค่าความเป็นลักษณะไทย มาก

2.61 - 3.40 ค่าการรับรู้ค่าความเป็นลักษณะไทย ปานกลาง

1.81 - 2.60 ค่าการรับรู้ค่าความเป็นลักษณะไทย น้อย

1.00 - 1.80 ค่าการรับรู้ค่าความเป็นลักษณะไทย น้อยที่สุด

การสอบถามค่าความเหมาะสมในการใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งมีเกณฑ์การวัด คือ เหมาะสมและไม่เหมาะสม

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1) การเก็บข้อมูลแบบทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากหนังสือ อินเทอร์เน็ต และเอกสารต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

2) การเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็น

โดยนำข้อมูลทั้ง 2 ส่วนมาวิเคราะห์กับ แนวคิดทฤษฎี และนำมารวบรวมแนวคิดองค์ประกอบที่มีผลต่อการเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมสมัยใหม่: กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเพิ่มลักษณะไทยให้สถาปัตยกรรมสมัยใหม่: กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ” นั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

- 1) แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
 - 1.1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้รูปแบบในประเด็นต่าง ๆ
 - 1.2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสมในการใช้รูปแบบในประเด็นต่าง ๆ
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
 - 2.1) รูปแบบองค์ประกอบผังอาคาร
 - 2.2) รูปแบบของรูปทรงอาคารและองค์ประกอบสถาปัตยกรรม
 - 2.3) รูปแบบการใช้วัสดุก่อสร้าง
 - 2.4) รูปแบบการใช้สอยประณีตสถาปัตยกรรม
 - 2.5) รูปแบบการใช้องค์ประกอบผสมผสาน